

DEMONSTRATIO SERIEI

4. 6. 10. 14. 18. 22. (4n-10)

2. 3. 4. 5. 6. 7. (n-1)

EXHIBITAE IN RECENSIONE VI. TOMI

VII. COMMENTARIORVM A. S. P.

Auctore

S. KOTELNIKOW.

Quum a quibusdam amicis intellexissem, desiderari libellum, artem agrimensoriam continentem, ad scribendum me accinxi, atque demonstrato theoremate, *in omni figura rectilinea ut construi possit debere datorum numerum esse $2n-3$* , denotante n numerum laterum, ad hanc aequationem perueni $2n-3 = x+y+z$, ubi, x numerum datorum laterum, y angulorum poligoni, z diagonalium, denotat. In enumeratione itemque evolutione praecipuorum constructionis casuum in hac aequatione contentorum, continet enim multos, respexi potissimum ad tres sequentes, quibus:

I. $x=n, y=n-3, z=0$

II. $x=n-2, y=n-1, z=0$

III. $x=n, y=0, z=n-3$.

et evolutis duobus prioribus, deduxi etiam formulas, exhibentes numerum constructionum pro quouis poligono, sequentes

pro

DEMONSTRATIO SERIEI.

Pro I casu

$$\frac{4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 8 \cdot 9 \cdots n}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdots (n-3)} = \frac{n(n-1)(n-2)}{1 \cdot 2 \cdot 3}$$

Pro II. casu

$$\frac{3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 8 \cdots n}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdots (n-2)} = \frac{n(n-1)}{1 \cdot 2}$$

Sed postquam perueni ad tertium casum evoluendum, multum desudavi; nunquam tamen, nec ex delineatione figurarum, nec ex aliis ratiociniis, ad legem, qua figurae pro quibusvis casibus formantur, peruenire potui: nec vnquam plures his quatuor 1, 2, 5, 14, certis et 42 incerto numero, detegere potui. Omissis itaque delineationibus figurarum, ad ratiocinia me converti et legem numerorum detectorum scrutans ad illam seriem delapsus sum. De cuius veritate tamen dubitavi, et iure quidem, nam ex quatuor tantum numeris certis 1, 2, 5, 14 et quinto 42 incerto, ut dixi, eruta est: et quamquam scirem in similibus demonstrationibus inductioni aliquantillum indulgendum esse, in medium tamen proferre non ausus sum, etiamsi mihi viderer, legitima ratiocinia in eruenda ista serie adhibuisse.

At cum nuper VII. Commentariorum tomum adeptus essem, volens me confirmare de veritate seriei inuentae, inspexi dissertationem Cel. *Segneri*, ut aliquid ibi ad meam vtilitatem detegerem; quomque nihil tale inuenissem, ad summarium dissertationum conuersus, ut iudicium de ea latum inspicerem, vidi inopinanter maximo mihi gaudio, eandem seriem, a summo quodam

dam geometra communicatam, cuius auctoritas maximum pondus demonstrationi meae addidit, meque de veritate illius seriei prorsus conuictum reddidit. Puto etiam illum iisdem ratiociniis ad hanc seriem peruenisse, quibus ego deductus sum. Sunt autem haec:

Quum in qualibet figura numerus triangulorum eam componentium sit $n-2$, facile patet, ex datis lateribus n et diagonalibus $n-3$, posse atque debere tot triangula construi, quot necesse est ad construendam figuram omnibus modis possibilibus, atque illa triangula ita construi posse, ut semper $n-2$ combinata praebeant verum constructionis modum, illam, non aliam, figuram exhibentem. Pone iam numerum triangulorum, qui combinati $n-2$ exhibent omnes constructionis modos eandem figuram praebentes, N : erit numerus modorum constructionis pro quavis figura $\frac{N}{n-2}$. Hinc

Pro triangulo		$\frac{N}{2}$
Pro —	IV.	$\frac{N}{3}$
—	V.	$\frac{N}{4}$
—	VI.	$\frac{N}{5}$
—	VII.	$\frac{N}{6}$

Numeri vero inuenti constructionis modorum, ita se habent:

Pro triangulo	III.	1
—	—	IV. 2
—	—	V. 5
—	—	VI. 14
—	—	VII. 42.

De numero 42 quanquam sim incertus, tamen cum assumo propterea, quod a lege reliquorum non abhorreat.

His ergo positis, habeo sequentes aequationes:

$$\frac{N}{1} = 1; \frac{N}{2} = 2; \frac{N}{3} = 5; \frac{N}{4} = 14; \frac{N}{5} = 42.$$

Ex quibus sequitur, numeros modorum constructionis 1, 2, 5, 14, 42, posse exprimi hoc modo:

$$\frac{1}{1}, \frac{2-2}{2}, \frac{2-5}{3}, \frac{4-4}{4}, \frac{5-42}{5}$$

sive

$$\frac{1}{1}, \frac{4}{2}, \frac{15}{3}, \frac{56}{4}, \frac{210}{5}.$$

Numeri superiores denotant numerum triangulorum, quorum certi quidam $n-2$ dant figuram quaesitam.

Cum in prioribus casibus duobus numeri modorum construendi figuras, ex datis lateribus n et $n-3$ angulis, item ex datis $n-2$ lateribus et $n-1$ angulis, per factores exhibeantur, concludo etiam hic per factores debere exprimi, quem in finem retineo numeros

$$\frac{1}{1}, \frac{2-2}{2}, \frac{2-5}{3}, \frac{4-14}{4}, \frac{5-42}{5}.$$

Ex numero primo $\frac{1}{1}$ nihil concludere possum, sumo secundum $\frac{2-2}{2}$, eumque transformo, ut aliquod indicium capiam de progressionem factorum denominatoris, qui iam aliquam legem tenent, crescunt scilicet unitate, quam legem perpetuo retinebo in omnibus numeris. Transformo vero numerum $\frac{2-2}{2}$ in $\frac{2-2-2}{2 \cdot 2}$. Hic novus $\frac{2-2-3}{2 \cdot 2}$ potest demum transformari in $\frac{2-4}{2 \cdot 2}$ et $\frac{2-6}{2 \cdot 2}$.

Eodem

Eodem modo tertium mutato in $\frac{2 \cdot 3 \cdot 6}{2 \cdot 3 \cdot 4}$ et in $\frac{2 \cdot 6 \cdot 10}{2 \cdot 3 \cdot 4}$; aliter enim reserentis iisdem denominatorum factoribus transformari non possunt, ut in numeratore constans aliqua lex pateat.

Notum vero, series per factores expressas hac proprietate gaudere, ut abiecto vel addito aliquo, vel aliquibus factoribus, semper certos casus exhibeant, qua proprietate posteriores $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7}$ et $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{10}{8}$ gaudent. Enim vero abiecto factore $\frac{10}{8}$, exhibetur $\frac{2 \cdot 6}{2 \cdot 3} = 2$, casus pro quadrilatero, et abiecto demum factore $\frac{6}{7}$, habetur $\frac{2}{3} = \frac{2}{3} = 1$, pro triangulo; priores vero $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7}$ et $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{6}{8}$ hanc proprietatem non habent, quare retineo posteriores, et habeo pro III. $\frac{2}{3}$; pro IV. $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7}$; pro V. $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{10}{8}$.

Simili modo numerum $\frac{2 \cdot 14}{4}$ transmuto in $\frac{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 14}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5}$
 $= \frac{2 \cdot 6 \cdot 10 \cdot 14}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5}$, duobus prioribus viam monstrantibus, et hac ratione inuenio pro VI. $\frac{2 \cdot 6 \cdot 10 \cdot 14}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5}$, qui omnes numeros, pro III. IV. et V scilicet, in se continet.

Postremo assumo quintum numerum $\frac{42 \cdot 6}{5} = \frac{6 \cdot 6 \cdot 7}{5}$, et transmuto eum in $\frac{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 6}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7} = \frac{2 \cdot 6 \cdot 10 \cdot 14 \cdot 18}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6}$, quare habeo sequentes numeros modorum construendi figuras:

- Pro trigono $\frac{2}{3}$
- Pro quadrilatero $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7}$
- Pro pentagono $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{10}{8}$
- Pro hexagono $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{10}{8} \cdot \frac{14}{9}$
- Pro heptagono $\frac{2}{3} \cdot \frac{6}{7} \cdot \frac{10}{8} \cdot \frac{14}{9} \cdot \frac{18}{10}$

In quibus iam lex progressionis facile patet, terminusque generalis erit $\frac{4n-10}{n-1}$, nam denominatoris factores a numero laterum unitate deficiunt; factores vero numeratoris a quadruplo numero laterum denario. Consequenter numerus constructionum variarum ex datis lateribus et diagonalibus pro omni figura erit

$$\frac{2.6 \ 10.14.18 \ - \ - \ - \ - \ - \ (4n-10)}{2.3. \ 4. \ 5. \ 6 \ - \ - \ - \ - \ - \ (n-1)}$$